

ПРЯМІ ІНОЗЕМНІ ІНВЕСТИЦІЇ У КОНТЕКСТІ ЕКОНОМІЧНОГО ЗРОСТАННЯ

Стаття присвячена концептуальній проблемі взаємозалежності економічного зростання національної економіки та прямих іноземних інвестицій. У роботі аналізувалися основні чинники, які зумовлюють значний приплив прямих іноземних інвестицій у країну. Основним результатом роботи є виявлення значної кореляції між обсягом прямих іноземних інвестицій, реальним ВВП та обсягом заощаджень для 20 країн, які є лідерами по залученню прямих іноземних інвестицій у 2012 р. Проаналізовано основні тенденції залучення іноземних інвестицій країнами, що відносяться до різних груп. Розглянуто тенденції та перспектив залучення іноземного капіталу в Україну.

***Ключові слова:** економічне зростання, прямі іноземні інвестиції.*

Вступ. Однією з насущних проблем на рівні управління національною економікою є проблема пошуку чинників, які створюють поштовх для економічного зростання та розвитку країни.

Глобальні тенденції свідчать про певні відмінності у процесах економічного зростання у різних країнах. Ці особливості часто пов'язані з рівнем розвитку країни, з тим, до якого технологічного укладу відноситься економіка країни. Відповідно, рецепти економічного зростання не можуть бути однакові для країн, які відносяться до різних груп та категорій. Наприклад, деякі вчені вважають, що певні фактори, що прискорюють зростання розвинутих країн, можуть гальмувати аналогічні процеси у країнах, що розвиваються.

Проте, з плином часу відбувається зближення розвинутих країн та країн з ринком, що формується та країн з ринком, що розвиваються. Статистичні дані демонструють, що починаючи з 90-х рр. ХХ ст. темпи економічного зростання у країнах, що розвиваються планомірно підвищуються та суттєво перевищують темпи зростання у розвинутих країнах. Крім того, треба відзначити нетипові тенденції, наприклад, у 2010 р. глобальні інвестиційні потоки країн, що розвиваються вперше склали більше половини загальних потоків прямих іноземних інвестицій. [1, с. 65]

Питання наскільки прямі іноземні інвестиції впливають на економічне зростання залишається актуальним не зважаючи на те, що воно активно обговорюється вже не один десяток років в економічній літературі.

Проблему впливу прямих іноземних інвестицій на економічне зростання та різні аспекти іноземного інвестування розглядали у своїх роботах такі українські та російські дослідники як В. Антонов [2], А. Даниленко [3], Ю. Іванова [4], М. Корж [1], О. Пирог [5] та ін. Формування сприятливого інвестиційного клімату в Україні стало предметом досліджень Г. Білецької [6], Д. Буркальцева [7], Т. Затонацької [8], С. Ішук [9], М. Костромського [10], Г. Найди [11], Г. Пилипенко [12], О. Шевченко [13]. Серед закордонних дослідників слід відзначити роботи Е. Прасада, Р. Раджара, А. Субраманяна [14].

Проте, на наш погляд, доцільно розглянути питання, яку роль відіграють прямі іноземні інвестиції у процесі економічного зростання у різних країнах світу: позитивну, нейтральну або негативну? А також, проаналізувати у цьому контексті основні тенденції та проблеми залучення прямих іноземних інвестицій в українську економіку.

Постановка завдання. Метою даної статті є теоретичне обґрунтування взаємозалежності економічного зростання національної економіки та прямих іноземних інвестицій, визначення основних чинників, які зумовлюють значний приплив прямих іноземних інвестицій у країну в залежності від рівня розвитку країни, а також аналіз тенденцій та перспектив залучення іноземного капіталу в Україну.

Результати дослідження. Інвестиції як фактор економічного зростання є предметом досліджень науковців від середини ХХ ст. У цей період Є. Домар та Р. Харрод розвиваючи ідею Кейнса запропонували некейнсіанську теорію економічного зростання, у якій увага акцентується саме на інвестиціях. При цьому, використовується виробнича функція В. Леонтєва, яка має постійну граничну продуктивність капіталу. Обсяг

випуску залежить тільки від капіталу, тому що праця не є обмеженим ресурсом. Норма заощаджень s і фондоозброєність (K/Y) є константами.

Під впливом моделі Домара-Харрода у середині ХХ ст. більшість дослідників підкреслювали залежність економічного зростання від нагромадження капіталу, відповідно, важливим вважалося довгострокове зростання мобілізації капіталу.

Ключовим елементом економічного зростання у неокласичній моделі Р. Солоу, також, є нагромадження капіталу. Але, неокласичний підхід кардинально відрізняється від неокейнсіанського тим, що у моделі використовується виробнича функція Коба-Дугласа, у якій фактори виробництва невзаємозамінні, норма вибуття основного капіталу постійна й пропорційна капіталу. Таким чином, у моделі Солоу положення економіки на рівноважній траєкторії зростання залежить від величин s , n і g . Екзогенність цих змінних економічного зростання, а, зокрема, технічного прогресу, зумовили критику неокласичної моделі.

Що стосується сучасних досліджень, то сьогодні роль інвестицій у зростанні економіки практично не заперечується, але виникає питання наскільки важливо для зростання походження цього інвестиційного капіталу? Чи будуть сприяти зростанню будь-які інвестиції внутрішні чи зовнішні (з точки зору національної економіки)? Чи є бути мати залучення іноземного капіталу особливий вплив на економічне зростання національної економіки?

Відповідно до даних світових статистичних організацій загальний обсяг прямих іноземних інвестицій у світі у 2012 р. зменшився на 22%, та становить 1350925 млн. дол. Це на 33% нижче рівня 2007 р., коли був досягнутий максимум прямих іноземних інвестицій за період з 1970 р. Графік світового обсягу прямих іноземних інвестицій наведено на рис. 1. Такі процеси відбуваються на фоні зменшення середніх темпи приросту ВВП по усім країнам у 2012 р. У зрівнянні з 2011 р. (3,63%) вони знизились та склали 3,54% (рис. 2).

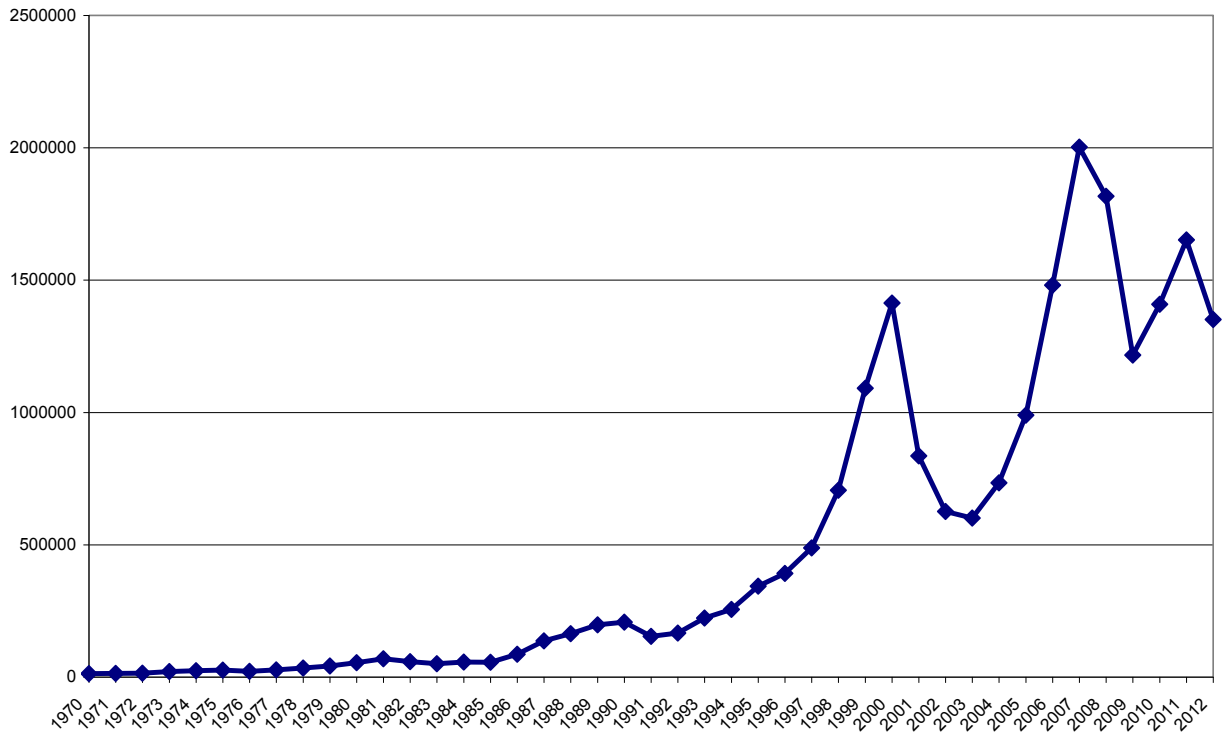

Рис. 1. Світовий обсяг прямих іноземних інвестицій за період 1970-2012 рр. (млн. дол.) (побудовано за даними UNCTAD) [15]

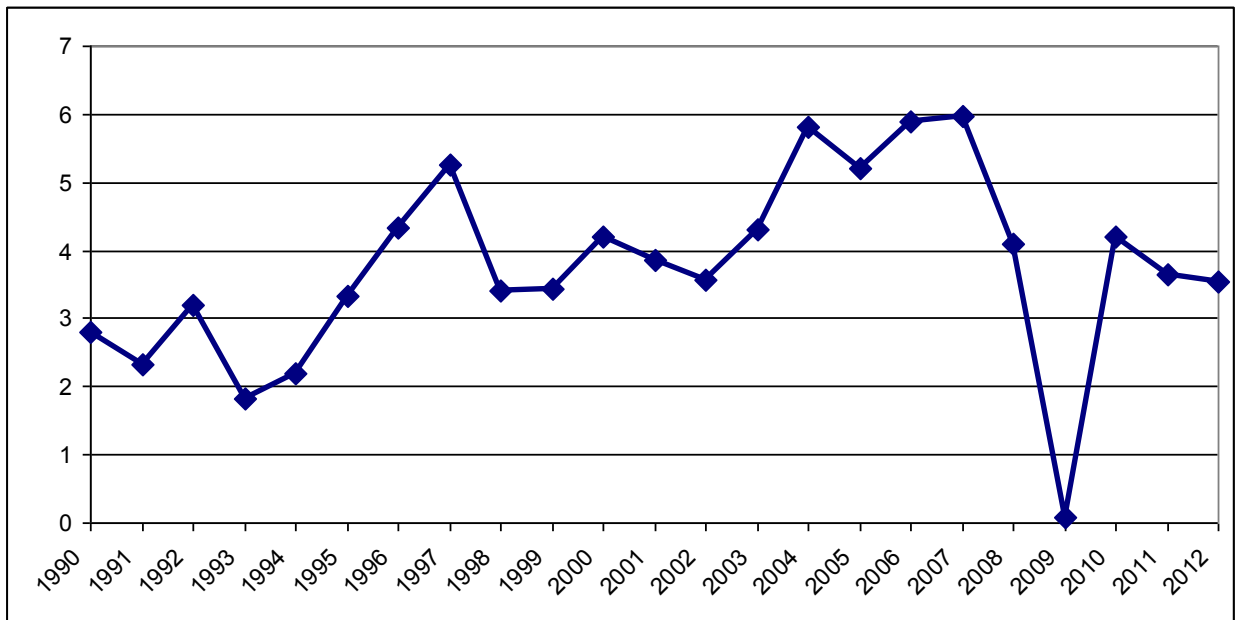

Рис. 2. Середні темпи приросту ВВП у світі за період 1990-2012 рр. (%) (побудовано за даними МВФ) [16]

Крім того, ми бачимо сталу тенденцію останніх років (приблизно останні 10 років) зменшення частки прямих іноземних інвестицій у розвинутих країнах та відповідного її збільшення по групі країн з ринком, що формується та країн з ринком, що розвивається (рис. 3). Так, у 2012 р. частки прямих іноземних інвестицій у розвинутих країнах склала 62%, у країнах з ринком, що формується та країн з ринком, що розвивається – 38%.

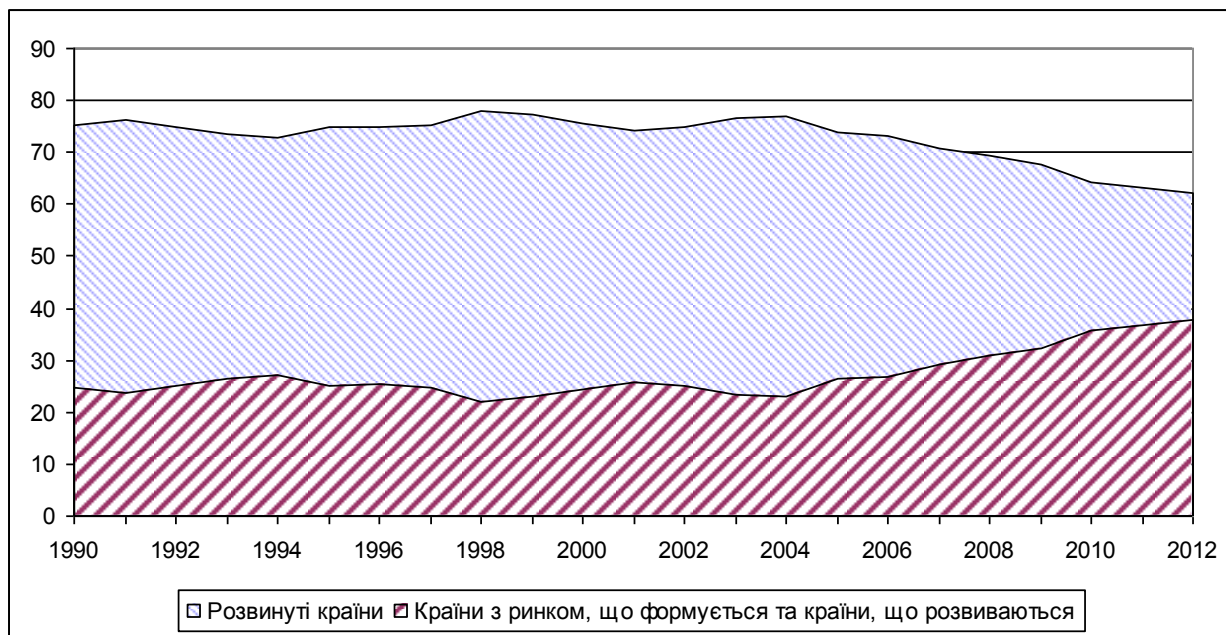

Рис. 3. Зміна частки прямих іноземних інвестицій у розвинутих країнах та по групі країн з ринком, що формується та країн з ринком, що розвивається у період 1990-2012 рр. (%) (побудовано за даними UNCTAD) [15]

Проте, аналіз існуючих досліджень показав, що у 2006 р. МВФ опублікував доповідь трьох індійських професорів Е. Прасада, Р. Раджара, А. Субраманяна, у якій вони ставлять під сумнів концепцію неокласиків стосовно позитивної ролі іноземних інвестицій в економічному зростанні бідних країн. На основі аналізу статистичних даних за період з 70-х рр. ХХ ст. автори висловлюють гіпотезу про те, що неіндустріальні країни, які розраховують переважно на іноземне фінансування, всупереч прогнозам класичних теоретичних моделей, не демонструють швидкого зростання, у

той же час в індустріальних країнах зростання і ступінь іноземного фінансування характеризуються позитивною кореляцією. [14]

Деякі українські та російські дослідники теж вказують на відсутність суттєвого впливу іноземних інвестицій на економічне зростання. Так, О. Пирог у своєму дослідженні проаналізувала залежність прямих іноземних інвестицій від макроекономічних показників та отримала підтвердження існування кореляції між прямими іноземними інвестиціями та реальною річною зміною валового внутрішнього продукту (коефіцієнт кореляції за період 1998-2003 рр. становить 0,9613), що свідчить про тісний прямо пропорційний лінійний зв'язок, тобто за досліджуваний період стабільні темпи зростання ВВП забезпечили зростання обсягів прямих іноземних інвестицій. Проте, існування зворотного зв'язку автор ставить під сумнів, вказуючи, що світова модель “зростання виробництва – зростання інвестицій – економічне зростання” в сучасних умовах української економіки не спрацьовує. [5]

Ю. Іванова аналізуючи значимість іноземної участі в економічному росту регіону на основі виробничої функції Коба – Дугласа робить висновок, що роль інвестиції в основний капітал організацій за участю іноземного капіталу не значна й становить 0,076. [4]

Для більш детального аналізу зазначених тенденцій ми виділили 20 країн, що є найбільшими реципієнтами прямих іноземних інвестицій у світі за даними UNCTAD у 2012 р. Виявилося, що з цих 20-ти країн 8 – країни, що розвиваються та країни з ринком, що формується та 11 – розвинуті країни. Результати наших розрахунків наведені у таблиці 1 (розраховано за даними [15], [16], [17]).

Таблиця 1.

Рейтинг країн-найбільших реципієнтів прямих іноземних інвестицій у 2012 р. та України

Місце у рейтингу	Країна	Обсяг ПІІ, млн. дол.		Приріст ПІІ у 2012 р., млн.дол.	Середні темпи приросту ВВП, %	Сальдо платіжного балансу у 2012 р., млн.дол.	Рейтинг за платіжним балансом у 2012 р.	Середня частка заощаджень, %	Коєф. кореляції ПІІ та	
		2 011р.	2 012р.						заощаджень	ВВП
1	США	3509359	3931976	422617	2,41	-487 200	193	15,27	0,93	0,93
2	Гонконг	1184511	1422375	237864	3,97	12 870	24	31,71	0,87	0,96
3	Франція	956245	1094961	138716	1,54	-58 700	188	19,54	0,93	0,96
4	Велика Британія	1184567	1321352	136784	2,11	-57 700	187	15,05	0,80	0,98
5	Китай	711802	832882	121080	10,02	170 800	2	44,45	0,98	0,98
6	Британські Віргінські острови	297995	362891	64896	2,7	363	49			-0,23
7	Австралія	552566	610517	57950	3,17	-47 100	186	21,89	0,96	0,94
8	Сінгапур	625745	682396	56651	6,36	44 870	11	45,11	0,96	0,98
9	Росія	457474	508890	51416	2,01	85 060	4	28,71	0,89	0,94
10	Канада	586999	636972	49973	2,29	-59 920	190	20,20	0,94	
11	Ірландія	251674	298088	46414	4,87	3 500	33	20,14	0,64	0,93
12	Туреччина	140017	181066	41049	4,27	-59 740	189	18,06	0,88	0,93
13	Чилі	171752	206594	34841	5,23	-9 769	177	22,40	0,97	0,96
14	Польща	198196	230604	32407	3,33	-18 290	180	17,62	0,96	0,98
15	Швеція	344100	376181	32081	2,21	37 560	13	22,46	0,94	0,98
16	Швейцарія	644912	665596	20684	1,52	66 100	9	19,98	-0,41	0,95
17	Індія	206435	226345	19911	6,39	-80 150	192	27,56	0,97	0,98
18	Індонезія	185804	205656	19853	4,95	-20 730	182	27,79	0,99	0,98
19	Угорщина	84467,3	103557	19089	0,99	2 146	38	18,79	0,96	0,98
20	Бельгія	993179	1010967	17788	1,79	-4 800	164	24,09	0,88	0,95
39	Україна	65485	72804	7319	-0,40	-9 108	176	22,94	0,54	0,84

Аналізуючи дані, можна також сказати, що обсяг приросту прямих іноземних інвестицій у 2012 р. для усіх 20 країн менший середнього показнику приросту за період з 1991 р. Крім того, аналіз даних дає цікавий результат: для 18 країн приріст інвестицій з 1991 р. складає більше ніж 95%, а для двох країн (Гонконг та Ірландія) більше ніж 87%. Тобто, останні 25 років у світі спостерігаються активні процеси міграції інвестиційного капіталу.

Що стосується зв'язку між темпами економічного зростання та прямими іноземними інвестиціями, то крім основного питання про існування такої залежності виникає ще одне питання. А саме, що мається на увазі коли мова йде про високі темпи зростання? Тобто, на наш погляд, суперечливим є питанням визначення межі, яка відділяє високі темпи зростання від низьких. Пропонуємо вважати такою межею середній рівень приросту ВВП усіх країн світу. Ми розрахували середньорічні темпи приросту ВВП 188 країн світу за період від 1990 р. до 2012 р. на основі даних МВФ. Інтервал варіації цього показника у світі: від близько -2,29% до 12,33%. Отримані середні темпи проросту ВВП – 3,73%. Темпи зростання що близьких до середнього характерні для 57 країн. [17]

У групі 20 країн, які ми розглядали частка приросту прямих іноземних інвестицій розвинутих країн у 2012 р. складає 78%, країн, що розвиваються та країни з ринком, що формується 22%. Серед них тільки 9 країн, мають високі темпи зростання (більші 3,73%). У групі розвинутих країн, які є лідерами по залученню іноземних інвестицій переважна більшість країн (9 з 12) мають темпи зростання нижчі середніх світових темпів. Тобто, ми не можемо однозначно сказати, в індустріальних країнах зростання і ступінь іноземного фінансування характеризуються позитивною кореляцією.

У групі країн з ринком, що формується та країн, що розвиваються переважна більшість країн (5 з 8) мають стало високі темпи зростання. Відповідно, на основі наших розрахунків, ми можемо підтвердити висновок

Е. Прасада, Р. Раджара, А. Субраманяна про те, що у групі не індустріальних країн, саме країни з найвищими темпами зростання одержують більше прямих іноземних інвестицій. Це базується на припущенні, що у країн, що характеризуються швидким зростанням, дійсно кращі можливості для інвестицій, і саме тому вони залучають більше прямих іноземних інвестицій.

У дослідженні Е. Прасада, Р. Раджара, А. Субраманяна всупереч прогнозам класичних теоретичних моделей, не підтвердилась, також, негативна кореляція між платіжним балансом та зростанням неіндустріальних країн. Мається на увазі, що при збільшенні пасивного платіжного балансу збільшуються темпи економічного зростання. Більшість неіндустріальних країн демонструють позитивну кореляцію між платіжним балансом та зростанням. Іншими словами країни, що розвиваються, які переважно використовують зовнішнє фінансування на довгостроковому періоді, не тільки не продемонструють більше високі темпи зростання, але навіть зростали більш повільно. І навпаки, індустріальні країни, які більше покладаються на іноземне фінансування, дійсно зростають більшими темпами. [14]

Автори наводять два можливих пояснення таких взаємозв'язків. Так, позитивна кореляція між платіжними балансами та зростанням сильніша у фінансово менш розвинених країн. Це прояснюється можливими ускладненнями отримання прибутку від інвестицій при слабкому розвитку фінансового ринку. Тому, інвестиції здійснюються переважно за рахунок внутрішніх джерел. При цьому, неіндустріальні країни з більшим обсягом заощаджень характеризуються більше високими темпами зростання. По-друге, країна, що розвивається може свідомо вжити протекціоністські заходи щодо обмеження іноземних інвестицій для запобігання завищення курсу валюти. Такі заходи сприяють підвищенню конкурентоспроможності національних товарів, які виробляються для експорту. Збільшення експорту, у свою чергу, може відповідно впливати на економічне зростання через збільшення чистого експорту. [14]

За даними, що ми навели у таблиці 1 12 країн входять до 20 найбільших у світі нетто-імпортерів (найбільше від'ємне сальдо платіжного балансу за 2012 р.), 5 країн входять у 20 найбільших нетто-експортерів. Проте, ми не можемо сказати, що переважно самі експортують капітал. Тому що, у нашому дослідженні серед країн з ринком, що формується виявилось тільки три з восьми країн з активним платіжним балансом (Китай, Росія, Угорщина), інші мають значне від'ємне сальдо платіжного балансу.

Що стосується заощаджень, то ми виявили тенденцію зниження частки заощаджень у ВВП останні три роки у 11 країн. У дев'яти (Австралії, Канади, Бельгії, Угорщини, Польщі, Італії, Ірландії, Туреччини, США) у 2012 р. частка заощаджень дещо збільшилась. Ми розрахували середню частку заощаджень у ВВП для групи розвинутих країн за період 1990-2012 рр., яка склала 23%. Серед країн, які більше залучали інвестиції 8 мають у 2012 р. найбільшу частку заощаджень (Китай – 49%, Сінгапур – 46%, Індонезія – 33%, Індія – 30%, Росія – 28%, Гонконг – 28%, Швеція – 26%, та Австралія – 25%), найменша частка заощаджень притаманна США (10%). Ми можемо зробити висновок, що прямого зв'язку обсягів залучення прямих іноземних інвестицій та частки заощаджень у ВВП не виявлено. Але, у переважній більшості країн, які є найбільшими реципієнтами прямих іноземних інвестицій спостерігається значна кореляція між обсягами прямих іноземних інвестицій та обсягом заощаджень за період 1990-2012 рр.

Взагалі ми вивили значний тісний зв'язок між обсягом прямих іноземних інвестицій та реальним ВВП по усім країнам (за виключенням Британських Віргінських островів).

Ми проаналізували також ситуацію, що склалась в українській економіці. Аналіз даних по Україні свідчить, що за останні роки ми можемо спостерігати зниження темпів зростання прямих іноземних інвестицій в Україну. Так, згідно з статистичними даними темпи зростання інвестицій у 2012 р. склали 11%. На рис. 4 наведена динаміка прямих іноземних інвестицій в українську економіку за період 1995-2012 рр.

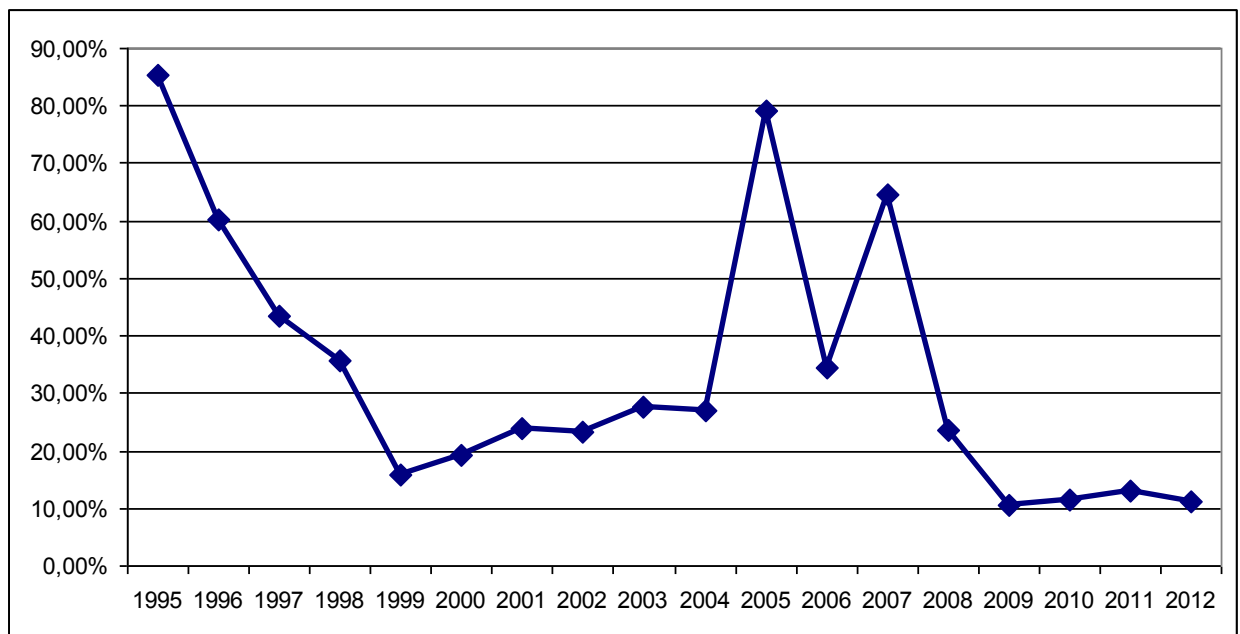

Рис. 4. Динаміка прямих іноземних інвестицій в українську економіку за період 1996-2012 рр. (побудовано за даними UNCTAD) [15]

Найвищі показники приросту прямих іноземних інвестицій після 1996 р. в Україні були зафіксовані у 2005 р. (79%). Це зумовлено приватизаційним продажем компанії Mittal Steel Germany GmbH на суму близько 4,8 млрд. дол. металургійного комбінату «Криворіжсталь» і приватним продажем банку «Аваль» австрійському Raiffaizenbank на суму 1,03 млрд. дол. [18]

Загальний обсяг залучених прямих іноземних інвестицій в економіку України на початок 2013 р. склав 64044,1 млн. дол. США. [19, с. 260]. Частка прямих іноземних інвестицій у ВВП в Україні складає у 2012 р. 41%. За цим показником Україна знаходиться на 94 місці у світі (у порівнянні в Угорщині – 82%, у Чехії – 70%, у Польщі – 47%, у Франції – 42%, у США – 25%, у Німеччині – 20%).

Висновки. Таким чином, зважаючи на висновок про тісний зв'язок реального ВВП та прямих іноземних інвестицій ми вважаємо за доцільне створити в Україні умови для більш активного залучення іноземного капіталу. Це дозволить, як зазначає О. Шевченко вирішити не тільки питання підвищення ефективності розвитку виробництва, але і соціальні питання. [13, с. 175]

Для реалізації цієї мети в Україні необхідно подолати негативні фактори, які на жаль на сьогодні здійснюють деструктивний вплив на економічне зростання. До таких факторів відносяться політико-правова нестабільність, непорядкованість відносин власності, бюрократичні перешкоди та корупція, недостатній рівень розвитку інститутів, значний ступінь тінізації економіки.

Для формування інвестиційної політики нового покоління в Україні слід запевнити міжнародну інвестиційну спільноту у надійності України як партнера, сформуванню чіткого та стабільного законодавства, що стосується інвестиційної діяльності, здійснити стимулюючі заходи для залучення коштів населення на інвестиційні цілі. [8, С. 87], [11]

У якості подальшого дослідження слід розглянути структурні трансформації у контексті впливу на ефективність окремих регіонів, секторів економіки, видів економічної діяльності визначити пріоритетні сфери залучення інвестицій, оптимізувати структурну політику залучення іноземних інвестицій в Україну.

Література:

1. Корж М.А. Пряме іноземне інвестування в умовах фінансової глобалізації // М.А. Корж. – Фінанси України. – 2011. – № 12. – С.61-76.
2. Антонов В.Б. Оцінка ефективності структурних трансформацій залучення прямих іноземних інвестицій в Україні // В.Б. Антонов. – Регіональна економіка. – 2010. – № 3. – С.85-94.
3. Даниленко А.А. Світові тенденції та особливості розвитку прямих іноземних інвестицій // А.А. Даниленко. – Фінанси України. – 2009. – № 4.– С.99-108.
4. Иванова Ю.Ю. Влияние инвестиций на экономический рост России: эмпирический анализ [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.nsu.ru/exp/ref/Media:4ef1a2be8846c8c01300028902.pdf> – Назва з екрана.

5. Пирог О.В. Іноземні інвестиції як фактор економічного зростання України // О.В. Пирог [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://dspace.nbuiv.gov.ua/xmlui/bitstream/handle/123456789/4291/st_27_12.pdf?sequence=1 – Назва з екрана.
6. Білецька Г.М. Інвестиційний клімат: проблеми сучасності та шляхи покращення // Г.М. Білецька. – Економіка. Фінанси. Право. – 2007. – №11. – С. 17-19.
7. Буркальцева Д. Заощадження населення як національний інвестиційний ресурс // Д. Буркальцева. – Банківська справа. – 2007. – № 6. – С.75-80.
8. Затонацька Т.Г. Деякі аспекти імплементації інвестиційної політики нового покоління в Україні // Т.Г. Затонацька. – Фінанси України. – 2013. – № 12. – С.78-88.
9. Іщук С.О. Інвестиції в основний капітал та їх вплив на соціально-економічний розвиток регіону // С.О. Іщук. – Регіональна економіка. – 2013. – № 1. – С. 35-42.
10. Костромський М.В. Державна інвестиційна політика та її вплив на економічний розвиток України // М.В. Костромський. – Академічний огляд. – 2008. – № 1. – С.152-155.
11. Найда Г.М. Роль інвестицій в економічному зростанні держави та проблеми їх залучення // Г.М. Найда, М.П. Дранович [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/9_KPSN_2011/Economics/4_84567.doc.htm – Назва з екрана.
12. Пилипенко Г.М. Теоретичні моделі регулювання інноваційно-інвестиційної активності // Г.М.Пилипенко, В.В.Чорнобаєв. – Європейський вектор економічного розвитку: збірник наукових праць. – 2007. – 2(3). – 68-74.

13. Шевченко О.В. Інвестиційна активність регіонів України: вплив на економічне зростання. // Ольга Валеріївна Шевченко. – Стратегічні пріоритети. – 2009. – № 1 (10). – С. 175-181.
14. Иностранный капитал и экономический рост / Э. Прасад, Р. Раджан, А. Субраманиян [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.idea-magazine.com.ua/archive/7768/makro/7792.html>. – Назва з екрана.
15. UNCTADSTAT [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://unctadstat.unctad.org/TableViewer/tableView.aspx>. – Назва з екрана.
16. International Monetary Fund. Data and Statistics. World Economic Outlook Database, October 2013 [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/weo/2013/02/weodata/weoselgr.aspx>. – Назва з екрана.
17. World Development Indicators [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://data.worldbank.org/data-catalog/world-development-indicators>. – Назва з екрана.
18. Приріст прямих іноземних інвестицій в Україну в 2005 році побив всі рекорди [Электронный ресурс] – Режим доступа: http://ua.comments.ua/politics/40531-Pririst_pryamih_inozemnih.html. – Назва з екрана.
19. Статистичний щорічник України за 2011 / За ред. О.Г. Осауленка. – К.: ТОВ «Август Трейд», 2012. – 558 с.

Статья посвящена концептуальной проблеме взаимозависимости экономического роста национальной экономики и прямых иностранных инвестиций. В работе анализировались основные факторы, которые определяют значительный приток прямых иностранных инвестиций в страну. Основным результатом работы являются выявления значительной корреляции между объемом прямых иностранных инвестиций, реальным ВВП и объемом сбережений для 20 стран, которые являются лидерами по привлечению прямых иностранных инвестиций в 2012 г. Проанализированы основные тенденции привлечения иностранных инвестиций странами, которые относятся к разным группам. Рассмотрены тенденции и перспективы привлечения иностранного капитала в Украину.

Ключевые слова: *экономический рост, прямые иностранные инвестиции.*

The article focuses on the conceptual problem of dependence between national economic growth and foreign investments. The study focused on the major factors that considerably attract investments into the state. To illustrate correlation between direct foreign investments, GDP and savings amounts we have analyzed the economic activity of 20 states that in 2012 attracted most of foreign investments. The trends to attract investments by various groups of states have been identified. Foreign capital as the major factor to stimulate Ukraine's economy has been considered.

Key words: *economic growth, direct foreign investments.*